

## Clara Cornet, «jo vull ser bombera!»



Il·lustració: Maria Picassó

Si no la coneixeu, almenys n'haureu sentit a parlar: una noia jove, de tot just trenta-un anys, que té una característica encara avui singular: és bombera. Parlem de la Clara Cornet i Augé, filla d'Imma Augé i Joan Cornet, aquell alcalde primer dels nous ajuntaments democràtics sorgits el 1979. «Però jo soc la petita de tres germans, després del Jordi i l'Anna, i ja vaig néixer amb la família a Brussel·les. M'hi vaig estar vuit anys fins que vam tornar tots tres amb la mare, a Manresa». Estudiosa i molt bona esportista, aterra al Sagrat Cor i, després, farà la secundària a la Salle, mentre defensa el Manresa de vòlei, i esquia els caps de setmana d'hivern. «Vaig fer vòlei sis o set anys, des dels tretze». En acabat va a l'Autònoma a fer Ciències Ambientals atreta per temes com el reciclatge, el canvi climàtic o la gestió forestal. Sap que d'això costa molt trobar feina i per això, quan acaba, fa de seguida un màster d'educació. «Jo volia treballar, sentir-me útil i fer alguna cosa per a la gent. Amb els pares -tots dos psicòlegs!- només veia sortides en l'àmbit educatiu o sanitari que no m'acabaven de fer el pes. Em calia una cosa més *canyera*...» I certament ja havia estat monitora esportiva, de caiac i d'esquí, però va començar a fer classes a secundària -dos anys a l'institut de Solsona i dos més a Manresa, l'un al Peguera i l'altre a mitja jornada al Manresa 6. I amb tot, sempre tenia present un monitor, company de feina al Port del Comte, que explicava els seus estius de bomber. «Ja havia començat la docència a secundària i, per canviar, em faltaven referents! Va ser quan vaig conèixer una noia que s'estava preparant oposicions que vaig pensar «doncs jo també podria fer-ho!» Només quedava dir-ho a casa, després d'haver fet una carrera i tenir un màster d'educació i un de gestió ambiental... «i em van respondre: ja ens ho esperàvem!». De manera que als vint-i-sis anys es treu el carnet de camió tot resseguint un camí que fins aleshores semblava exclusiu dels homes. Els temes teòrics són complexos, fins i tot comptant amb la carrera. I es requereix molta competència física i psíquica. Fet i fet reconeix sense embuts que li han calgut quatre convocatòries d'oposicions per obtenir plaça. La primera va ser per mirar-s'ho, a la segona no va passar la prova de corda i a la tercera, que va aprovar... va quedar desplaçada en el recompte de mèrits. Fins a la quarta! Ara sí, és bombera de la Generalitat de Catalunya des del setembre de 2022. «Soc bombera, i bombera vocacional. Treballar i ajudar em sembla fascinant. Enmig de l'emergència, de cop passes de zero a cent i vas al servei maquinant». El primer foc va ser senzill, un canyissar que espetegava molt i on hi havia molta brutícia i fum, a Gavà, on estava fent pràctiques. Però també va ser al Pont

de Vilomara l'estiu passat. I ara mateix, al parc de Ripoll, en un equip de tres persones per torn, i sense especialistes, es pot trobar de tot, des d'un accident fins al gat que no sap baixar de l'arbre. «Em llevo a dos quarts de sis i me n'hi vaig amb un somriure! I això que si no plou, aquest estiu pinta complicat. En aquests últims dies ja hi ha hagut força focs forestals fins i tot en un entorn teòricament humit com el del Ripollès!». Fins ara ha passat per Gavà, Terrassa i Ripoll, i mai ha coincidit amb cap dona. I està convençuda que s'ha d'incentivar l'opció laboral femenina, i difondre'n la tasca. «Avui ja no és cosa de força. Es treballa molt en equip i ens cuidem i ens ajudem. I falten bomberes exemplars!». Des d'aquí li pronostiquem una llarga carrera al cos i esperem que així que sigui possible obtingui plaça al parc de Manresa.